

DSB medarbejdere med over 25 års anciennitet muligheden for at benytte deres DSB frikort hos Arriva. Da det åbenbart er DSB, der har indskrænket brugen af frikortet beder spørgeren venligst ministeren oplyse, om ministeren finder beslutningen rimelig, og om ministeren vil tage skridt til at ændre ordningen.

Svar (4/2 03)

Trafikministeren (Flemming Hansen): Ifølge kontrakten mellem Trafikministeriet og ARRIVA er det op til operatøren at indgå aftale bl.a. med DSB om fribefordring for personalet. Kontrakten angiver således ikke nogen forpligtigelser for ARRIVA for så vidt angår fribefordring af DSB-pensionister.

Af aftalen mellem ARRIVA og DSB fremgår det, at operatørerne gensidigt vil give fribefordring for de to virksomheders ansatte. ARRIVA har dog oplyst overfor Trafikministeriet, at man har valgt at tolke ordet »ansatte« således, dette også gælder DSB-pensionister, som altså kan rejse gratis med ARRIVAs tog.

Spm. nr. S 1482

Til socialministeren (22/1 03) af:

Margrethe Vestager (RV):

»Vil ministeren oplyse, om der er dokumentation for at antage, at dårlige økonomiske kår følger af en »social arvelov«, i bekræftende fald oplyse tallene, samt redegøre for, om der er signifikans, som tyder på en sammenhæng, og endelig oplyse, om der foreligger relevante undersøgelser, som følger generationer på området?«

Svar (31/1 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Eksistensen af en »social arvelov« og dokumentation herfor er et stort og kompliceret spørgsmål, som § 20 instituttet ikke giver tilstrækkelige rammer til at besvare fyldestgørende.

Socialforskningsinstituttet udgav i 1999 rapporten »Social arv – en oversigt over foreliggende forskningsbaseret viden«, hvori den eksisterende danske viden sammenfattes. Rapporten

konkluderer på den ene side, at børn, hvis forældre havde bestemte sociale problemer, fx misbrug, havde oplevet at blive tvangsfjernet eller levede under dårlige økonomiske vilkår, har større risiko for selv at få sociale problemer. På den anden side er det ikke givet, at belastninger i opvæksten giver sig udslag i sociale problemer senere.

Den determinisme, der ligger i betegnelsen »social arvelov«, kan man derfor ikke påvise, men eksistensen af en negativ social arv som en forøget risiko kendes på flere områder. Der er dog tale om meget komplicerede sammenhænge, som der til stadighed arbejdes med at få belyst nærmere.

Således afsatte den forrige regering i 1999 midler til et fireårigt forskningsprogram som skulle foretage en nærmere analyse af den negative sociale arv. Der er fra programmet allerede udgivet en række rapporter om emnet, samt etableret en hjemmeside under Socialforskningsinstituttet, hvor alle rapporter, arbejdsrapporter, undersøgelser mv. er tilgængelige.

Jeg har henvendt mig til Socialforskningsinstituttet for at høre, hvorledes det forholder sig med social arv og dårlige økonomiske vilkår. Her henvises til arbejdsrapport »Om social arv i økonomisk forskning«, som er udarbejdet i forbindelse med ovennævnte forskningsprogram om social arv. I papiret konkluderer Jørgen Søndergaard på baggrund af amerikansk forskning, at omkring 40 pct. af indkomstuligheden i USA kan henføres til familie og opvækstforholdene. Social arv ser ud til at have større betydning for indkomstulighed i USA og UK end i Canada, Sverige og Finland.

Spm. nr. S 1483

Til socialministeren (22/1 03) af:

Margrethe Vestager (RV):

»Vil ministeren oplyse, om der er dokumentation for at antage, at misbrug følger i flere generationer, som resultat af en »social arvelov«, og i bekræftende fald oplyse tallene, samt redegøre for, om der er signifikans, som tyder på en sammenhæng og oplyse, om der foreligger relevante undersøgelser, som følger generationer på området?«